

Cristina Córdova

TEXT: EVA RODRÍGUEZ · FOTOS: PÀGINA WEB DE L'ARTISTA

Cristina Córdova (1976), és una artista contemporània especialitzada en escultura figurativa que resideix a Penland, Carolina del Nord, tot i que és originària de Puerto Rico. Va créixer en un entorn familiar on la pràctica artística era molt apreciada i sempre la van encoratjar en aquest sentit. Amb tot, al seu entorn Cristina no tenia cap referent que l'ajudés a veure que podia fer de la seva passió artística un mitjà

de vida, així que va decidir cursar enginyeria. De seguida es va adonar que no l'hi ressonava gens i es va atrevir a seguir el seu instint i mostrar-se coma artista. El seu talent és evident a simple vista, no només perquè domina la tècnica fins a arribar al punt d'aconseguir que aquesta sembli un detall secundari, inclús fàcil, sinó pel transfons emocional que contenen les seves creacions i el fort impacte que generen en l'espectador.

La figura humana, individualitzada en un conjunt escultòric, és el tema central de la seva proposta plàstica. Cristina Córdova combina tècniques de construcció amb modelatge tradicional per oferir-nos una variada galeria de personatges d'aparença realista que desfilen davant nostre envoltats d'una exquisida atmosfera onírica. Són "encarnacions narratives," com els anomena l'artista, que tot i el seu realisme, representat en el classicisme dels seus posats, els detalls hiperrealistes d'ulls que ens parlen, els llavis molsuts mig desclosos, els sensuals cossos nus, el caient gràcil de la roba i el gest, teatralitzen tota la profunditat psicològica d'éssers complexos que habiten i viuen en un món misteriós. Cristina Córdova té la capacitat de vèncer la dificultat en l'escultura figurativa que representa anar més enllà del classicisme escultòric i aconseguir que percebem les seves escultures com quelcom nou, contemporani. Aquesta dualitat realisme-concepte es trasllada a l'espectador, en xoc d'entrada al contemplar la bellesa estranya i inquietant dels personatges. I és que acceptar-los no és fàcil i això no es produeix de forma immediata. I aquí rau la verdadera bellesa, diu l'artista, i és el que precisament busca, generar en l'espectador una muntanya russa d'emocions, col·locar-lo en un estat catàrtic en què acabi projectant-hi les seves pròpies, i provocar-lo, perquè es qüestionï conceptes tan universals, compartits per tothom, com són la feminitat, la religió, la pròpia identitat, la bellesa o les dinàmiques de poder.

En el cosmos de l'obra de Cristina Córdova hi habiten personatges congelats en un instant, carregant tot el pes de les experiències viscudes. La força de les seves mirades, melancòliques, desafiantes, turmentades o tristes, ho diuen tot. Parlen de les emocions ocultes del cos, i també ho fa el gest en tensió de les mans, el moviment discret del pas, com el del ballarí, les textures terroses, llises i brillants, les fisonomies ètniques. Els cossos habiten en escenaris reals fotografiats: paisatges selvàtics o estances intimistes. S'envolten de fulles de palma, plataners, tigres i ocells. Leviten damunt de pedestals rocosos insulars, mons. Naveguen damunt d'estranyes naus marines. Es refugien rere balconades que protegeixen la nuesa de la mirada aliena. Tots són escenes metafòriques que actuen com a símbols,

“Soc humana, porto-riquenya i dona. Cadascuna d’aquestes qualitats es trenquen en milers de fractals que creen un prisma a través del qual la meva obra arriba al món”.

resultat de l'experiència individual de l'artista i que ens interpel·len individualment. Parlen del sentiment de pertinença, del seu Puerto Rico natal, amb la seva arquitectura colonial acolorida i els paisatges verds, la nació caribenya que tan enyora des d'una altra nació, l'americana, que no acaba de fer-se-la seva però que l'ajuda a crear ponts i reforçar la seva identitat; parlen de religió, de la seva infància marcada

pel catolicisme i el dramatisme de la imatgeria religiosa, destinada a transportar el devot a un espai de recolliment i que ella mateixa trasllada a les seves escultures; parlen de la il·lusió del canvi i de les immenses possibilitats que ofereix el futur, a través d'una figura familiar de mirada desafiant, la de la seva filla Eva, de la qual s'ha servit com a model i ha anat esculpit al llarg dels anys; parlen dels arquetips de

gènere, que tant es defensaven com es desafiaven a la seva llar, representats per les figures andrògenes estàndard, d'una banda, del deslligament sexual i universal, i de l'altra, de la sensualitat dels cossos exhibint la feminitat més absoluta.

Cristina Córdova ens ofereix submergir-nos en un viatge físic i emocional pel mar, la selva, per l'univers. I com a la vida,

aquest viatge pot ser desconfortant i desesperançador, tot i que els esvorancs del camí sempre ens acaben donant l'energia i la força per créixer i avançar enllà cap allò desconegut. És pura poesia: "Soc humana, porto-riquenya i dona. Cadascuna d'aquestes qualitats es trenquen en milers de fractals que creen un prisma a través del qual la meva obra arriba al món". ●

Podeu trobar més informació sobre l'obra de Cristina Córdova al seu web: www.cristinacordova.com i al seu perfil d'Instagram: [@cristinacordovastudio](https://www.instagram.com/cristinacordovastudio).